

РЕШЕНИЕ

№ 38194

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1584** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 - чл. 196 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на Н. П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап. 147, чрез пълномощника си адв. З. Д., член на Адвокатска колегия - [населено място], със служебен адрес: [населено място], [улица], № 146Б, ет.2, офис 25, с която оспорва чл.16 и чл.17 от Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия,опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищни сгради на територията на Столична община (Наредбата), приети с Решение №320 на Столичния общински съвет, обективизирано в Протокол №77 от заседание, проведено на 25.05.2023г.

Иска се от съда да прогласи нищожността, в условията на евентуалност да постанови отмяната на оспорените разпоредби. В жалбата се твърди,че СОС не притежава необходимата компетентност за въвеждане на забрана за използването на открито на пиротехнически изделия – фойерверки от категория F2 и F3 на територията на Столична община, освен след изрично разрешение.Посочва се също така,че приетите текстове са в противоречие с разпоредбата на чл. 53 от ЗОБВВПИ,който не изисква разрешение за употреба на фойерверки от категория F2 до 5 кг. брутно тегло, и от категория F3 – до 10 единични бройки. Според жалбоподателя липсва изрично основание, предвидено в Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, даващо право на общинския съвет да издаде наредба за регулиране на местно ниво на обществените отношения, свързани с придобиване,съхранение и за употреба на

пиротехнически изделия.Т. не е предвидено и в други нормативни актове, според жалбоподателя.Липсата на материалноправна компетентност на издателя на акта е тежък и неотстраним порок на подзаконовия нормативен акт, който обуславя неговата нищожност.Претендира се и присъждане на разноски по делото.

Ответникът-СО,редовно призован, чрез процесуалния представител юрк. Я. М. излага становище за процесуална недопустимост на жалбата, а по същество за нейната неоснователност.Твърди за прекомерност на адвокатското възнаграждение по делото.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна,поради което моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI-ти троен състав след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните,приема за установено от фактическа страна следното:

Предложение за приемане на посочената Наредба е направено с доклад № СОА23-ВК66-4509/05.05.2023г. на общински съветници В. М.,Б. П., Л. Р. и И. П..В доклада, като мотивите за приемане на новата Наредба се сочи динамичното развитие на обществените отношения във връзка с провеждането на масови мероприятия, и начинът по който те оказват влияние на градската среда на територията на Столична община от една страна, и по - добрата систематика на регулация на местно ниво – от друга, както и подобряването на юридическата техника,налагат обосноваването на тези отношения в нова наредба.

В съответствие с разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ проектът на Наредбата, заедно с доклада и частична предварителната оценка на въздействие, е публикуван на интернет страницата на Столична община на 05.05.2023г. до 19.05.2023г. за провеждането на обществени консултации при определен 14 – дневен срок, съгласно чл. 26, ал. 4, изр. последно от ЗНА, като за това са изложени изрични мотиви на стр. 2 от Решение № 320 от 25.05.2023г.След приключване на обществените консултации, в изпълнение на изискванията на чл. 26, ал. 5 от ЗНА справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения е публикувана на страницата на СОС с отбелязване датата на публикуване.Преди приемането на Наредбата, становища до СОС са представили,постоянната комисия по финанси и бюджет и постоянната комисия по обществен ред и сигурност.Докладът на общинските съветници, с предложения проект на решение за приемане на Наредба, е бил подкрепен от комисиите, като от постоянната комисия по финанси и бюджет са предложени изменения в предложения проект на Наредба, видно от становище от 23.05.2023г.След като проекта за Наредба е разгледан от комисиите, на които е бил разпределен, е внесен на заседание на СОС.Видно от Протокол № 77 от заседанието, проведено на 25.05.2023 г., предложения от вносителите проект на Наредба е приет, съгласно становището на водещата комисия Постоянна комисия по местно самоуправление и нормативна уредба, при спазване на изискванията за кворум по чл. 51, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на СОС/присъствали 47 общински съветници от общо 61/. Видно също така от Протокол № 77 от заседание на СОС, проведено на 25.05.2023г., проектът на Наредба е поставен на обсъждане под т. 3 от дневния ред.От представения протокол за гласуване се установява, че са гласували общо 47 общински съветници, от които 44 гласа „за“, 0 гласа „против“ и 3 гласа „въздържал се“./л.117/

Съгласно изложените в доклада мотиви,/л.62/ относими към оспорените в настоящото производство разпоредби, въведения разрешителен режим при използването на пиротехнически средства – фойерверки на територията на Столична община е с оглед предотвратяване на негативните ефекти от фойерверките върху човешкото здраве като шумът и фините прахови частици, отделяни във въздуха.Взети са предвид постъпили по темата становища на сдружение „Аутизъм днес“/л.65/, на „Българска камара за охрана и сигурност“ и Гражданска инициатива за забрана употребата на пиротехнически изделия, които изброяват рисковете от използването на фойерверките, както и е изложен анализ на законодателството, регулиращо пиротехнически изделия – фойерверки в други държани членки.

При горните мотиви с Решение 320 от 25.05.2023г. на СОС на основание чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 13, във вр. с ал. 2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 76, ал. 3 и чл. 79 от АПК и чл. 3, ал. 5 и чл. 16а, ал. 3 и ал. 6 от Закона за защита от шума в околната среда,СОС приема Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в жилищните сгради на територията на Столична община (Наредбата),представляваща Приложение № 1 към решението.

Оспорените в настоящото производство разпоредби от посочената наредба са със следното съдържание:

Чл. 16. (1) Забранява се използването на открито на пиротехнически изделия фойерверки от категория F2 и F3 на територията на Столична община, освен след изрично разрешение.

(2) Разрешението по предходната алинея се издава от кмета на района, след подаване на заявление до районната администрация по местонахождение на заявеното място за ползване на пиротехнически изделия (по образец, съгласно Приложение № 1), в 10-дневен срок преди събитието, което съдържа:

1. трите имена, ЕГН и адреса на физическото лице/фирма, ЕИК, седалище и представител на юридическото лице;
2. категория на фойерверките, които ще се използват, съответно брутно тегло и/или единични бройки;
3. дата, час и място на използване на фойерверките.

(3) Разрешението по ал. 1 (по образец, съгласно Приложение № 2) се издава в 7-дневен срок от датата на подаване на заявлението по ал. 2, като се изпраща на органите на МВР и се публикува на интернет страницата на съответната районна администрация в деня на издаването му.

(4) Забраната по ал. 1 не се прилага за периода от 18.00 ч. на 31-ви декември до 02.00 ч. на 1-ви януари.

(5) За едно място може да се издава само едно разрешение за използване на фойерверки. При постъпване на няколко заявления за едно и също място, разрешение се издава за най-рано подаденото, което отговаря на условията.

(6) Ал. 2 - 5 не се прилагат в случаите на масови мероприятия по Глава втора.

Чл. 17. (1) Кметът на района писмено отказва издаването на разрешение по чл. 16, ал. 1, когато посоченото място на използване на пиротехническите изделия попада на територията на междублокови пространства, при лоши метеорологични условия, както и в случаите на [чл. 60, ал. 1, т. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия](#).

(2) Кметът на района отказва издаването на разрешение по чл. 16, ал. 1 в случаите, в които посоченият час в заявлението по чл. 16, ал. 2 е в периода между 22.00 ч. и 09.00 ч.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване са конкретни разпоредби от подзаконов нормативен акт, действащ на територията на СО. Оспорването на подзаконовия нормативен акт пред съда е частично и касае само посочените разпоредби от Наредбата, което е допустимо съгласно чл.185, ал.2, вр. ал.1 от АПК. Освен това, разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК изрично предвижда безсрочност на оспорването на подзаконовите нормативни актове, т.е. без ограничение във времето. Жалбоподателят живее на територията на Столична община, депозирал е копие от лична карта, налице е правен интерес. Съдът притежава териториална и материална компетентност за постановяване на валиден съдебен акт по см. на чл.191, ал.2, във вр. с чл.133, ал.1 от АПК. Съдът приема, че в случая е изпълнено и изискването и на чл. 187, ал. 2 от АПК и по предмета на спора няма предходно произнасяне доколкото решение на АССГ по дело №8854/23г. е обезсилено с решение на ВАС по дело №2125/24г. След преглед на съдебната практиката по оспорване на Наредба, съдът приема, че по отношение на оспорените разпоредби не е налице и повторно оспорване на подзаконов нормативен акт на същото основание /чл.187 от АПК/.

В изпълнение на чл. 181, ал. 1 и 2, вр. чл. 188 от АПК оспорването е съобщено чрез публикуване в Държавен вестник, бр. 53 от 01.07.2025г., на електронната страница на Върховния административен съд и чрез поставяне на обявление на определеното за това място в Административен съд София-град /стр. 182 от делото/.

Наредбата, чиито текстове са оспорени и са предмет на разглеждане по настоящото дело, е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК. Той съдържа административноправни норми, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. Приемането му е от компетентността на Столичния общински съвет (СОС) като орган на местното самоуправление, съгласно чл. 138 от Конституцията на РБ и чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, който се избира от жителите на общината при условия и по ред, определени от закона. Наредбата съдържа вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на обществени отношения в границите на съответната община.

Нормата на чл.21, ал.2 от ЗМСМА предвижда компетентност на общинския съвет, в изпълнение на своите правомощия по ал.1 на същия член, да приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Съгласно чл.1 от Наредбата, същата урежда правила, ограничения и забрани, свързани с реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общински имоти и вещи и изисквания към шума на територията на

Столична община. Съгласно чл.7, ал.2 от Закон за нормативните актове (ЗНА) наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а според чл.8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. В този смисъл съдебният контрол за законосъобразност на оспорените разпоредби от Наредбата следва да обхване преценката дали регулираните с наредбата обществени отношения вече са уредени с нормативни актове от по-висока степен и дали за приемане на оспорените разпоредба в съответствие с нормите на чл. 2, ал. 1 и чл. 8 от ЗНА органът на местно самоуправление е бил овластен с компетентност за уреждане на обществени отношения чрез регулирането им с подзаконов нормативен акт по чл. 7, ал. 2 от ЗНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 26 ал. 2 от ЗНА, вр. чл. 80 от АПК, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган, съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становище по проекта. Следващото процесуално правило, предвидено с нормата на чл. 28, ал. 2 от ЗНА при издаването на нормативни актове, изисква проектът да бъде придружен с мотиви, които съдържат: причините, които налагат приемането на акта; целите, които се поставят; финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Съдът приема, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по нейното приемане, които представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорените текстове. Като форма, структура и обозначение на съдържанието [Наредбата](#) отговаря на действалите към момента на приемането й изисквания на [ЗНА](#) и Указа за неговото прилагане. Посочено е и правното основание за приемането й - [чл. 22](#), във връзка с [чл. 21, ал. 1, т. 13 от ЗМСМА](#). По изложените съображения съдът приема, че Наредбата е издадена при спазване на регламентираните в [ЗНА](#) разпоредби относно подготовката и приемането на нормативни административни актове. Настоящият състав приема, че Наредбата е приета при спазване на процесуалните правила. По делото е приложен протокол № 77 заседание на Столичния общински съвет, проведено на 25.05.2023 г., на което заседание е приета процесната Наредба. Същата е приета с Решение №320 на СОС от 25.05.2023 г./л.116/Приложени са доказателства, че проекта на Наредбата заедно с доклада и частична предварителната оценка на въздействие е публикуван на интернет страницата на Столична община на 05.05. 2023г. за обществени консултации под формата на „писмени консултации“, при спазване изискването на чл. 26, ал. 3 и ал. 4 от ЗНА. Приложени са доказателства, удостоверяващи надлежното приемане на Наредбата при наличието на необходимия кворум и мнозинство. Приложено е извлечение от протокола, от което е видно, че от общо гласували 47 общински съветници, „за“ доклада по съответната точка са гласували 44, „въздържали се“ - 3, „против“-0.

Настоящата съдебна инстанция приема, че актът е издаден и в изискуемата форма - в решението, с което е приета наредбата е посочен вида на акта, органът, който го приема, отразен е неговия предмет, както и е посочено правното основание за приемане. Наредбата е публикувана на интернет страницата на СОС, т.е. спазена изискуемата процедура по чл. 78, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37, ал. 3 от ЗНА. Съдът не установява наличие на съществени процесуални нарушения, които да налагат отмяна на оспорените разпоредби на това основание.

Относно материалната законосъобразност на оспорените разпоредби.

Настоящият състав приема, че за да е материално законосъобразен подзаконовият административен акт, то той трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Нормативният административен акт трябва да има такова материално съдържание, което съответства на материалната норма, която предвижда възможност за допълнителна подзаконова детайлизация посредством наредба и очертава рамките на материалното му съдържание. В този смисъл всяко едно излизане извън рамките на „законовата делегация“ и всяко едно противоречие с регламентацията, дадена от норма с по-висок ранг, обуславя наличието на порока „материална незаконосъобразност“ в нормативния административен акт.

Във връзка с наличието на компетентност на СОС, както и материалната законосъобразност на оспорените разпоредби, съответно твърденията за противоречие с разпоредби от по-висок ранг, съдът приема следното:

По отношение на чл. 16, ал. 1 от Наредбата.

Цитираната разпоредбата въвежда забрана за използването на открито на пиротехнически изделия - фойерверки от категория F2 и F3 на територията на Столична община, освен след изрично разрешение. Разпоредбата на чл. 53 (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) от ЗОБВВПИ, на която се позовава жалбоподателят, регламентира, че не се изисква разрешение за употреба на фойерверки от категория F2 - до 5 кг брутно тегло, и от категория F3 - до 10 единични бройки. При съпоставката на посочените текстове видно е, че въведената с подзаконова норма е налице изрична забрана за използването на фойерверки от категория F2 и F3 без разрешение, което е в противоречие с предоставената от закона възможност/право на лицата за употреба без разрешение фойерверки от категория F2 до 5 кг. и F3 до 10 единични бройки на открито на територията на Столична община. Налице е подзаконова норма, която ограничава предоставената от закона възможност за използването на посочения вид пиротехнически изделия под законоустановения минимум по чл. 53 от ЗОБВВПИ. По този начин СО с приемането на текста от наредбата е нарушил правилото на чл. 15, ал. 1 от ЗНА, съгласно който нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Нарушена е и разпоредбата на чл. 76, ал. 3 от АПК, тъй като въведената забрана не е съобразена нормата на чл. 53 от ЗОБВВПИ.

На следващо място разпоредбата на чл. 16, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 от Наредбата урежда условията и реда, при които се издава разрешението за използване на фойерверки от категория F2 и F3 без значение от тяхното количество, като посочва органа, който е компетентен да издаде разрешението - кмета на района, по местонахождение на заявеното място за ползване. Законова регламентация на същата материя свързана с използването/употребата на пиротехнически изделия от посочения вид над 5кг. за фойерверки от категория F2, и над 10 бр. единични бройки за фойерверки от категория F3 се съдържа и в ЗОБВВПИ. Така Раздел II на Глава Четвърта от ЗОБВВПИ детайлно разписва процедурата по въведения разрешителен режим относно употребата на пиротехнически изделия от посочения вид и количество, като в разпоредбата на чл. 65 от ЗОБВВПИ изрично се сочи, че **компетентен да издава разрешение за употреба на**

пиротехнически изделия в т.ч. и на всички български граждани е директора на ГДНП на МВР за територията на страната, съответно началника на РУ на МВР по място на употребата им. При анализа и съпоставката на посочените текстове видно е, че СОС е преуредил и то в противоречие със закона обществени отношения вече регулирани от ЗОБВВПИ. Освен това Наредбата си служи с термина „разрешение за използване“, а закона с „разрешение за употреба“, като двата термина макар и синоними и дори да се приеме, че са с еднакво смислово значение са различни изрази. От тази гледна точка следва да се приеме, че е нарушена и нормата на чл. 37 от Указ № 883 от 1974 г. по прилагането на ЗНА. Според чл. 37, ал. 1 на посочения указ „Думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове“. Това означава, че ако в закон е използван един термин, то в подзаконовия нормативен акт, който е свързан с него, трябва да се използва същият термин. Така се постига единство и последователност при употребата на думите, изразите, термините в съдържанието на нормативните актове.

На следващо място с разпоредбата на чл. 16, ал. 6 и чл. 17, ал. 1 и 2 от Наредбата се въвеждат общо пет хипотези на пълна забрана или отказ за издаване на разрешение за използването на пиротехнически изделия от посочения вид, а именно: в случаите на масови мероприятия по Глава втора; когато мястото на използване попада на територията на междублокови пространства; при лоши метрологични условия; в случаите на чл. 60, ал. 1, т. 6 от ЗОБВВПИ, както и в периода между 22.00 ч. и 09.00 ч. Такава забрана ЗОБВВПИ въвежда само в една хипотеза и тя е посочена в чл. 60, ал. 1, т. 6, а именно: „**забранява се употребата на пиротехнически изделия в превозни средства, с изключение на пиротехническите изделия за превозни средства, в близост до леснозапалими материали, както и в районите на здравни и лечебни заведения, учебни заведения, социални домове, молитвени домове, храмове и манастири и употребата на пиротехнически изделия, с изключение на фойерверки от категория F1, в закрити помещения**“, като изрично в ал. 3 на чл. 61 от ЗОБВВПИ се сочи, че тази забрана не се отнася за лица, притежаващи необходимата квалификация и правоспособност за безопасност на труда при взривни работи, при употреба на пиротехнически изделия за политически, спортни, религиозни, културни мероприятия и заснемане на филмови продукции, след уведомяване на съответното РУ на МВР по мястото на употребата им. Видно е, че посредством обжалваната в настоящото производство разпоредба са въведени различни по вид нови случаи, при които напълно се ограничава възможността за използване на процесния вид пиротехнически изделия. По този начин също е нарушено посоченото по-горе правило на чл. 15, ал. 1 от ЗНА, както и чл. 76, ал. 3 от АПК.

Предназначението на Наредбата, както бе посочено е да уточнява и конкретизира разпоредбите на закона, като нормативен акт от по-висока степен, но не може да е в противоречие със закона, нито да преурежда по нов, различен начин вече уредени от закон обществени отношения. От друга страна, разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от ЗНА предвижда, че обществени отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт, при това в случая от по-ниска степен. Оспорената разпоредба на чл. 16, ал. 1, ал. 6 и чл. 17, ал. 1 и 2 от Наредбата към настоящия момент урежда обществени отношения, свързани с ограничаване възможността за използването на пиротехнически изделия от

посочения вид без изрично разрешение, които са регулирани вече посредством друг нормативен акт в противоречие със забраната на чл. 10, ал. 2 от ЗНА за тяхното уреждане.

Предвид всичко гореизложено, съдът намира, че обжалваните в настоящото производство разпоредби на чл.16 и чл.17 от Наредбата следва да бъдат отменени изцяло. Съображенията за това са следните: По смисъла на чл. 7, ал. 2 от ЗНА, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Съгласно чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Така цитираните норми изключват възможността с наредба повторно да се регламентират обществени отношения уредени със закон или да се създават разпоредби, влизащи в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Поради изложените съображения съдът обосновава крайният извод за материална незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 16, от ал. 1 до ал. 6, включително и на чл.17, ал. 1 и 2 от Наредбата, които следва да бъдат отменени.

За разноските:

При посочения изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващия се дължат сторените разноски по производството.

В хода на производство процесуалния представител на жалбоподателя е претендирал присъждане на разноски в размер, какъвто е заплатен от жалбоподателя, като е приложен договор за правна защита и съдействие, удостоверяващ заплатено възнаграждение в размер на 2 000 лв./л.185/ по които разноски настоящия съдебен състав на основание чл. 143 във вр. с чл. 196 от АПК дължи произнасяне. Основателно е възражението на ответника, направено в открито съдебно заседание проведено на 24.10.2025г. за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, с оглед липсата на материален интерес по делото и обема на извършените процесуални действия от пълномощника, същият се е явил на две съдебни заседания по делото. Поради това размерът на претендираното възнаграждение следва да се определи в размер на 1 000 лв., съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и се присъдят разноски на жалбоподателят за държавна такса в размер на 10 лв. и 30 лв. за обявление в държавен вестник. Поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на оспорващия разноски общо в размер на 1 040 лв.

По тези съображения и на основание [чл. 193, ал. 1 АПК](#), Административен съд София-град, XI тричленен състав,

РЕШИ:

Отменя разпоредбите на чл.16 ал. 1 ,ал. 2,т.1,т. 2,т. 3,ал.3,ал. 4,ал. 5,ал. 6 и чл.17 ал.1,ал. 2 от Наредба за реда и условията за провеждане на масови мероприятия, опазване на общинските имоти и вещи, предназначени за общо ползване и шума в

жилищните сгради на територията на Столична община приета с Решение 320 от 25.05.2023г. на СОС на основание чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 13, във вр. с ал. 2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 76, ал. 3 и чл. 79 от АПК и чл. 3, ал. 5 и чл. 16а, ал. 3 и ал. 6 от Закона за защита от шума в околната среда.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на Н. П. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес]0, ап. 147 разноски в размер на 1040 /хиляда и четиридесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд.

РЕШЕНИЕТО да се разгласи по реда на [чл. 194 от АПК](#) при неподаване на касационна жалба или протест или ако те са отхвърлени.

РЕШЕНИЕТО има действие по отношение на всички, съгласно чл.193, ал.2 от АПК.

председател:

членове:1.

2.